

פניהם מביבשות. בעת שלו מסתיע מלפני רבון השמים והארץ. במו שאמרנו, נלחמים בעמלק כשישתלם הארץ, ולא יהיה אלא בחזק יד, כמו שהיית ביום קרב, ויצא ה' ונלחם בגויים הם, שלו ולא אחר.

ועתה שני בני קורדים לך - זה ישראל שלמטה שמקומם בגאות, בניו של הקדוש ברוך הוא שנולדו בין העמים. למדנו, אמר רבי יוסי, ישראלי, פשtierיו בארץ הקדושה של ישראל דרים בארץ, כשהiba המשיח יהיה עם אחיהם שיילו אחריהם, שלא נקרא גאות אלא למי שהוא דר בארץ נכירה, הם נקראים גולים. זכרתי את ברית יעקב (ירא כת), וא"ז יתירה. פבא וא"ז שהסתלקה בשחרוב הבית, ותהיה סייע לעקב בשזה היה, ויהיה לבן קדוש הארץ ירשת עולם, ויהיו בניו בארץ, שגורו בה מוקדם לזה בארץם. אשרי חלכם.

בעת בנים, שקרה להם (תקה חיליכם נדלים) שהגלו לחוץ לארץ ונשבחו, והתרכבו, ויאמר יעקב העליזן לפתחון: בנים שלך שם בחוץ לארץ שנולדו בגאות בכל ארץ וארץ, עד שאני אפנה למקרים ועשאה בהם דין על מטהיהם, איני מעלה את בנייך שיברו באرض רחוקה, ואף על גב שם רביהם וגש فهو הם שלוי, בשראיתי גאות זו שלם ורפאתי את כאביכם ושם עתית את קולם. ראובן - (בראשית כת) כי ראה ה' את עני. שמעון - כי שמעה ה', כי שנואה אני. וחשבת בלבך כאלו יהיה לפני הם, וממשנשב

מסתיע מארי שמייא וארעה. במה דאמרין, אגחנא דעמלק, כド ישתלים קיזא, לא יהא אלא בתקויף ידא, במה דהווית ביום קרב, ויצא ה' ונלחם בגויים ההם, הדיה ולא אחרת:

עתה שני בניות הנולדים לך, דא ישראלי לטא, דאתרי הוין, דאתילידיו בגלוותא, בניו רקדשא בריך הוא, דאתילידיו בגין עממי. פנא אמר רבי יוסי, ישראלי כד יהון בארעא קדישא דישראל, דר בארעא, כד ייתי משיחא, יהון עם אחוהון דילוון בתרי הוין. דלא אתקרי גנות, אלא למאן דאייהו דר בארעא נוכראה, איונן אתקריין גליין.

זכרתו את בריתך יעקב, (ויקרא כ) וא"ז יתירה, תימי וא"ז דאסטלחת כד אתחריב ביתא, ותהא סיועא לעקב, כד יהא דא, ויהא לברא קדישא ארעא אחסנת עלם, ויהון בנוחי בארעהון, דדרו מקדמת דנא בארעהון, זפקה חולקהון.

בען בריא, דהוה ערען להוין, (הוון אולין רבינו) דאתגלאו מון לבר לארעא ואותנשiao, ואנטישו. ויימא יעקב עלאה לתפא, פרי דילך דאיןון לבר לארעא דאתילידיו בגוותא, בכל ארעא וארעא, עד דאנא איעול למזראי, וاعבד להוון דינא (דף רטו ע"א) על חובייהון, לאו אנן מסkitת ברך, דאתבריאו בגוותא, לבר לארעא בארעא רחיקא. ואף על גב דאיןון סגיאין, ואותנשiao, דילאי איונן. כד חזיתך דא גלוותא דלהוון, ואסיתך לביבהון, ושם עיתת קליהון. ראיון, (בראשית כת) כי ראה ה' את עני. שמעון, כי שמעה ה', כי שנואה אני, וחשיב בלבק, כאילו יהוין קדמי איונן, ומדנתוב